

[Hvidberg.]

heller ikke Gudstro og Videnskab. Vi er ikke Tilhængere af denne Statsopfattelse. Vi mener, at saadanne Omraader som Gudstro og Videnskab bør eje absolut Frihed. Dette er vi enige om, men saa forekommer det mig egentlig, at Følgen deraf maa blive, at der ogsaa gives Kirken Frihed og Selvstændighed i indre Anliggender, det vil sige at vi overdrager denne Sag til Kirken selv.

Nu er der jo imidlertid, saadan som Stillingen er i Øjeblikket, ikke noget fælles Organ for Folkekirken, hvor, vi kan henvende os med denne Sag og anmode om at faa en Erklæring eller anmode om at faa en Afgørelse. I denne Situation er det, at vi fra mit Partis Side foreslaar, der hurtigst muligt tilvejebringes et saadant fælles Organ for Folkekirken, som aabenbart i høj Grad er paakrævet, og som desuden ogsaa andre Grunde, der maaske er endnu mere betydningsfulde end den foreliggende Sag, taler for at tilvejebringe. Over for et saadant Forslag, der unægtelig betegner et væsentligt Skridt i Retning af at løse Forholdet mellem Stat og Kirke, skulde man nu vente at finde en begejstret og helhjertet Tilslutning fra i alt Fald 2 Partier her i Salen. Jeg minder her om F. J. Borgbjergs Ord i 1922 under den store Kinkelovsdebat: Hvad vi vil, det er Kirkens Adskillelse fra Staten.

Den Hovedindvending, som jeg ved vil lyde, og som ogsaa i kortere Form naaede frem under første Behandling, det er den Indvending, at det jo ikke kan nytte noget, for vi har selv set, at det kirkepolitiske Udvalg af 7. Marts 1928 kom til at sidde i Aarevis uden at kunne afgøre denne Sag. Der kom 6 Mindretalsudtalelser, og, siger man, der er ikke Grund til at tro, at det vil gaa et nyt Udvalg bedre. Men hertil er dog at svare, at det jo ikke er nogen Naturlov, at det er umuligt at lægge et Lovforslag frem paa Rigsdagens Bord, som gør det første Skridt i Retning af at adskille Stat og Kirke. Det er ikke nogen Naturlov! Det beror ene og alene paa, om de Partier, der i Virkeligheden vil Kirkens Adskillelse fra Staten, nu ogsaa tør handle i Overensstemmelse med deres egentlige, grundlæggende Vilje, og det vil jeg nu, altsaa udtrykke Haabet om, at de tør.

Hermed vil jeg da anbefale det høje Ting at stemme for den af Det konservative Folkeparti i Betænkningen, omtalte og her

af mig foreslaaede Paastand paa Overgang til Dagsordenen; den lyder saaledes:

„Idet Kirkeministeren bemyndiges til at nedsætte et Udvalg til Drøftelse af Forholdet mellem Staten og Folkekirken, hvilket Udvalg særlig skal behandle Spørgsmaalet om, hvorvidt der inden for den gældende Folkekirkeordning kan skabes et fælles Organ for Folkekirken, som uden Indblanding fra Statsmagtens øvrige Organer faar Spørgsmaal vedrørende Kirkens indre Anliggender forelagt til Behandling og Afgørelse eller eventuelt til Erklæring,

og idet Kirkeministeren i øvrigt bestemmer Udvalgets Sammensætning, idet Rigsdagen dog vælger 8 Medlemmer, Menighedsraadene 6, og 5 Medlemmer vælges af Kirkeligt Samfund af 1898, Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark, Kirkeligt Centrums Sammenslutning, Valgmenighederne og det københavnske Kirkefond,

og idet Udvalget faar Paalæg om at afgive Betænkning inden Udgangen af 1947,

gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Anden Næstformand

(Victor Larsen):

Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Kirkeministeren bemyndiges til at nedsætte et Udvalg til Drøftelse af Forholdet mellem Staten og Folkekirken, hvilket Udvalg særlig skal behandle Spørgsmaalet om, hvorvidt der inden for den gældende Folkekirkeordning kan skabes et fælles Organ for Folkekirken, som uden Indblanding fra Statsmagtens øvrige Organer faar Spørgsmaal vedrørende Kirkens indre Anliggender forelagt til Behandling og Afgørelse eller eventuelt til Erklæring,

og idet Kirkeministeren i øvrigt bestemmer Udvalgets Sammensætning, idet Rigsdagen dog vælger 8 Medlemmer, Menighedsraadene 6, og 5 Medlemmer vælges af Kirkeligt Samfund af 1898, Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark, Kirkeligt Centrums Sammenslutning, Valgmenighederne og det københavnske Kirkefond,

og idet Udvalget faar Paalæg om at afgive Betænkning inden Udgangen af